

отъ висящите дългове на испадналите, безъ да става нужда за нѣкакво оплакваніе и тѣжба, чиновника отъ сѫдилището е длъженъ, да предложи и да обяви работата на търговското сѫдилище, и въ той случай онія лица които иматъ понятіе отъ работата, ще ся призоватъ на сѫдилището, и по заповѣдта на главното търговско управление, ще ся испытатъ въ присутствието на рѣченніятъ чиновникъ, и ще ся извади на явѣ истинната.

Членъ 206). Распра която ся появи за неприпознанието на единъ дългъ, като ся отнесе до търговското сѫдилище, спорядъ както ся спомяна въ 199-ия и 204-ия членове, предъ изминуваніето на врѣмѧто, което ся опредѣлява за онія, които живѣятъ въ Царскѣтъ Османскѣ държавѣ, тя распра ако бы да не е сходна за окончательното рѣшеніе, спорядъ видимото положеніе на работата, такава распра ся забавлява до съставленіето на съвѣта, относително за да ся направи конкордатскъя записъ, или пакъ за да ся свърше работата, търговското сѫдилище, рѣшива да ся разглѣда и свърши, па тогава да ся състави рѣченніятъ съвѣтъ за конкордатото. Разглѣжданіето на такъва предмети, ако бы да ся рѣши да стане преди съставленіето на съвѣта, кредиторина който ся тѣжи за това нѣщо, може приврѣмянно да присутствова въ разсужденіета на испадналите, за количеството което ще ся отрѣди.

Членъ 207). Една распра която ся появява по причинѣ на едно исканіе, като ся възложи на съвѣтите, или на другите сѫдилища, трѣбва да ся извършатъ двѣ нѣща. Първото е, да ся спрѣ разглѣжданіето на работите на испадналите, до гдѣто ся рѣши предметътъ, за когото е распрана, а второто е, когато ся разглѣдва отъ нова място на което ся пада, работата не ся спира, нѣ трѣбва да ся глѣдатъ пакъ дѣлата на испадналите; спорядъ второто прочее забѣлѣжваніе, когато ся разглѣдова рабо-